

Doma in po svetu

DOBIL MAY 30 84

Iz Clevelanda in okolice

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Reagan zadovoljen z obiskom v Kitajski – Nobenega napredka glede Tajvana – Danes na poti v Aljasko in srečanje s papežem

SANGHAJ, Ki. — Danes dopoldne bo predsednik Ronald Reagan odpotoval proti Aljaski in s tem končal svoj 6-dnevni obisk v Kitajski. Kot kaže, je Reagan zadovoljen z obiskom, čeprav ni prišlo do nič posebno novega na političnem ali diplomatskem prizorišču. Kitajci so pokazali zanimanje za izboljšanje odnosov z ZDA, poudarjali pa, da glede statusa Tajvana morajo Združene države sprejeti kitajsko stališče. Tega Reagan ni sprejel, čeprav priznavajo ZDA, da je Tajvan sestavni del Kitajske.

V svojih številnih javnih nagovorih je predsednik poudarjal ameriško zvestobo kapitalističnemu sistemu, demokraciji, religiji, poleg tega pa posredno, a zelo jasno kritiziral Sovjetsko zvezo. Kitajci so ali cenzurirali predsednikove govore ali pa so jih posredovali, ne da bi jih prevedli v kitajščino. Posebno občutljivi so bili Kitajci do Reaganove kritike ZSSR, še več zato, ker pričakujejo obisk višjega sovjetskega funkcionarja.

Med obiskom je bilo podpisanih več sporazumov, ki bodo pospeševali kulturno in gospodarsko sodelovanje obeh držav. Kitajci so se zanimali predvsem za sporazum na področju jedrske tehnologije. Ameriška podjetja pričakujejo, da bodo Kitajci na podlagi tega sporazuma naročili več jedrskih elektrarn oziroma opremo za le-te v ZDA. Ameriška stran pri tem poudarja, da so v pogajanjih Kitajci sprejeli predpogoje, katerih namen je preprečitev širjenja tehnologije jedrskega oboroževanja na druge države. Kitajci že razpolagajo z jedrskim orožjem, temeljna politika ZDA pa je, da bi do tega orožja ne prišle druge države, ki ga sedaj nimajo. Kitajci so obljubili, da s to politiko soglašajo.

Po prihodu na letališče v Fairbanks, Aljaska, bo imel Reagan krajše srečanje s papežem Janezom Pavlom II., ki je na poti v Daljni Vzhod. Srečanje je posebno želel predsednik, tudi med obiskom v Kitajski ga je spremljala snemalna ekipa, ki je bila v službi republikanske kampanjske organizacije.

Včeraj angleški policisti in vojaki vdrli v bivše libijsko poslaništvo – Poročila iz Libije trdijo, da ima Kadafi politične težave

LONDON, V. Br. — Včeraj dopoldne so angleški policisti končno vdrli v bivše libijsko poslaništvo. Anglija je namreč pretrgala diplomatske odnose z Libijo po incidentu, v katerem je nek Libijec iz poslaništva streljal na proti-Kadafijeve demonstrante, pri tem pa ubil londonsko policistko. Storilca Libijci niso hoteli izročiti in je nastala kriza. Vsi libijski diplomati so morali Anglijo zapustiti, prav tako so angleški diplomati zapustili Libijo. Ker je s prekinitvijo diplomatskih odnosov poslopje poslaništva v Londonu izgubilo diplomatsko ekstrateritorialnost, so imeli Angleži pravico, da napravijo preiskavo.

Poročila, sicer nepotrjena, ki prihajajo iz Libije, trdijo, da ima polkovnik Moamar Kadafi vedno večje politične težave in da je že preživel več poskusov atentata. Menda je Kadafi v kočljivem položaju, ker postajajo nezadovoljni z njegovo politiko tudi nekateri bližnji sodelavci. Po nekaterih vesteh je celo pričakovati Kadafijeve odstranitve. Pripomniti pa velja, da je bilo takih napovedi ponovno slišati v preteklosti.

Sovjetska ofenziva v afganistanski dolini Panjšir dosegla določen uspeh – Ofenzive tudi drugod po državi – Veliko žrtev

NEW DELHI, Indija — Diplomati, ki poročajo iz Kabula, Afganistan, govorijo o določenem uspehu najnovejše in po obsegu zelo velike sovjetske vojaške ofenzive zoper upornike v strateški dolini Panjšir. Po teh vesteh, naj bi sovjetske in marionetne afganistanske čete prodrle do 25 milj globoko v dolino, v kateri je aktivno najmočnejše uporniško gibanje. Te sicer nepotrjene vesti govorijo o 600 padlih vojaki, civilistih in upornikih, ter da je bilo pripeljenih v Kabul do 200 ranjenih sovjetskih in afganistanskih vojakov.

Sovjeti uporabljajo težke bombnike tipa TU-16. Iz Washingtona poročajo zaupno, da so ameriški obveščevalni sateliti fotografirali posledice tega bombardiranja in so strokovnjaki prišli do zaključka, da je sovjetski namen predvsem teroriziranje civilnega prebivalstva, ki podpira upornike.

Kot kaže, vodijo Sovjeti ofenzive tudi v drugih delih države. ZSSR je vdrla v Afganistan že decembra 1979, vse od vdora pa je vpletena v izredno krutem boju z uporniki, ki sovjetski zasedbi kljubujejo, čeprav so uporniška gibanja slabo oborožena in niso pripravljena drugo z drugim sodelovati.

Včeraj imenovana nova libanonska vlada – Težave nastale takoj – Sirijci si prizadevajo za ustanovitev enotne vlade v Libanonu

BEJRUT, Libanon — Včeraj je muslimanski politik Rašid Karami ustanovil vlado narodne enotnosti. Enotnosti pa ni, ker so nekateri politiki, imenovani v vlado brez njihovega privoljenja, takoj trdili, da v to vlado ne gredo. Karami je imenoval 10-člansko vlado, v kateri je namreč 5 muslimanskih in 5 krščanskih politikov, sovraštvo med temi politikami pa je takšno, da je vodja šiitskih muslimanov Nabih Berri, ki naj bi postal pravosodni minister, dejal, da v tej vladi ne bo sodeloval.

Kolombijski pravosodni minister žrtev atentatorjev – Storilci ali levičarji ali trgovci z mamili

BOGOTA, Kol. — Včeraj sta dva atentatorja streljala na kolombijskega pravosodnega ministra Rodriga Laro Bonillo in ga pri priči ubila. Ministri telesni stražarji so enega terorista ubili, drugega pa ujeli. V teku je preiskava in še ni znano, ali sta bila terorista povezana z eno levičarskih skupin, ki so aktivne v Kolombiji, ali pa plačanca trgovcev z mamili, ki so v tej državi izredno močni. Minister Lara Bonilla je namreč vodil boj zoper te trgovce, ki razpolagajo z ogromnim denarjem, in je ponovno prejel grožnje teh trgovcev, da ga bodo ubili, ako jih bo še naprej preganjal.

Oblasti na Poljskem pripravljene na možne demonstracije pristašev Solidarnosti ob praznovanju 1. maja, delavskega dne

VARŠAVA, Polj. — Danes je 1. maj, tradicionalni dan delavcev, ki ga praznujejo po svetu socialistične in komunistične države. Na Poljskem, kjer je pa režim s silo zatrl neodvisno delavsko gibanje, so oblasti pripravljene ukrepati zelo strogo zoper vse, ki bi skušali danes demonstrirati v prid prepovedanega gibanja Solidarnosti, s tem pa seveda zoper komunistično vlado general Jaruzelskega. Opazovalci poljskih razmer ne pričakujejo večjih demonstracij.

Dober obisk povsod—

Preteklo soboto je bilo v slovenski skupnosti kar 3 prireditve. V Slovenskem domu na Holmes Ave. je Tabor DSPB priredil družabni večer, v SDD na Recher Ave. pa je pevski zbor Zarja imel večerjo s koncertom, v Slovenskem domu na Denison Ave. pa je bil banket na čast društvene delavke Elle Samanich. Slišali smo, da je bil obisk na vseh treh zelo dober, razpoloženje pa veselo.

Praznovanje preloženo—

Ker bodo prihodnji torek volitve, bo imela podružnica št. 25 Slovenske ženske zveze svoje praznovanje »mater leta« v torek, 15. maja, ob pol dveh, v Sterletovi restavraciji.

Novi grobovi

Frank Vesel

V ponedeljek, 30. aprila, je v St. Vincent Charity bolnišnici umrl Frank Vesel, mož Anne, roj. Rauter, oče Franka, Mary Ann in Johna, stric Zoske Smrekar. Pokojni zapušča brate in sestre v Jug. Pogreb bo iz Zak pogrebnege zavoda na 6016 St. Clair Ave. v četrtek, 3. maja, dopoldne ob 9.30., v cerkev sv. Vida ob 10. in od tam na pokopališče Ver-nih duš. Na mrtvaškem odru bo jutri, v sredo, od 2. do 9. zvečer.

Mary A. Makovec

Umrla je Mary A. Makovec, rojena Posch, vdova po pok. možu Franku, mati dr. Fred Mackleyja, Marian Klaus in Franka, 4-krat stara mati, 10-krat prastara mati. Pogreb bo iz pogrebnege zavoda Mullally na 365 E. 156. ceste jutri, v sredo, v cerkev sv. Jeroma dopoldne ob 10. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9. Darovi v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele bodo s hvaležnostjo sprejeti.

Mary J. Cermely

V soboto, 28. aprila, je na svojem domu na zahodni strani Clevelanda umrla 91 let stara Mary J. Cermely, rojena Cermely, mnoga leta živeča v collinwoodski okolici, vdova po l. 1975 umrlem možu Martinu, mati Mary, Martina, Kay, Helen, Vladimirja, Margaret Hastert in Henryja, 15-krat stara mati, 5-krat prastara mati, sestra Josephine Hrobat (Avstrija). Osem bratov in sester je že pokojnih. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v sredo, v cerkev Marije Vnebovzete dopoldne ob 9., od tam na pokopališče sv. Križa. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, od 2. do 9. zvečer.

(dalje na str. 4)

K molitvi—

Članstvo društva Kristusa Kralja št. 226 KSKJ je lepo vabljeno jutri, 2. maja, ob 8. uri zvečer v Zakrajškov pogrebni zavod, 6016 St. Clair Ave., k molitvi za umrlega člana Frank Vesela, v četrtek ob 9.30 pa k njegovemu pogrebu.

Skupno sv. obhajilo—

Članice Oltarnega društva sv. Vida imajo skupno sv. obhajilo to nedeljo, 6. maja, pri sv. maši ob 8. uri zjutraj, popoldne ob 1.30 pa sestanek v društveni sobi farnega avditorija. Pridite, vse ste dobrodošle!

Prodaja krofov—

To soboto, 5. maja, bo Oltarno društvo pri Sv. Vidu prodajalo krofe ob običajnem času v društveni sobi. Pridite!

Občni zbor lepo uspel—

Preteklo nedeljo se je vršil letni občni zbor Zveze oltarnih društev. Občni zbor je bil uspešen, ponovno izvoljene pa so bile vse dosedanje odbornice.

Materinska proslava Slovenske šole pri Sv. Vidu—

V soboto, 12. maja, ste vsi vljudno vabljeni v dvorano pri Sv. Vidu, kjer bodo otroci Slovenske šole pri Sv. Vidu posvetili večer našim materam. Začetek prireditve bo ob sedmih večer. Na dan prireditve bodo naprodaj tudi domači krofi.

Korotan vabi—

V soboto, 26. maja, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., prireja pevski zbor Korotan svoj vsakoletni koncert. Pričetek bo ob 7.30 zvečer. Po koncertu igrajo Veseli Slovenci. Vstopnina je \$5, vstopnice pa se dobijo pri članih zbora ali pa lahko pokličete Tomaža Gorenška na tel. št. 944-5922. Vsi vabljeni!

Rojak umri v Arizoni—

Dne 21. aprila je v Tucsonu, Arizona umrl 72 let stari Frank E. Magdalenc (Magdalene), ki je pred leti živel v Clevelandu. Bil je mož Elizabeth, roj. Meyers, in brat Mary Rozanc (pok.), Frances Zadnik, Sophie Knautz, Albine Konecny, Jane Gospodarich in Ann Sternot. Privatni pogreb je bil v Tucsonu.

VREME

Spremenljivo oblačno in zelo vetrovno danes z najvišjo temperaturo okoli 50° F. Deloma do pretežno sončno jutri z najvišjo temperaturo okoli 60° F. V četrtek pretežno oblačno z verjetnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 54° F. Za petek napovedujejo deloma sončno vreme z najvišjo temperaturo okoli 60° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 35 Tuesday, May 1, 1984

Odmevi debate o šolski molitvi

Naj se nihče ne spogleduje, če se spet vračamo k problemu molitve v ameriških javnih šolah! Zadeva je namreč ena najpomembnejših v ameriški zgodovini, in po svoji važnosti sega iz sedanosti v prihodnost. Brez pomena je sklicevati se ob popolni prepovedi molitve na pravilno interpretacijo mnenja očetov ameriške konstitucije, ki so uzakonili ločitev cerkve od države; nič ne pomaga osporavati resničnost človekove osebnosti in njegove socialne narave s trditvijo, da je religija človekova privatna, čisto osebna zadeva njegovega odnosa do Boga; brez vrednosti je sklicevanje na potrebnost protekcije pravic manjšine, da se prepreči njeno teroriziranje od strani »podivjane« večine.

Boj za odpravo sedanega dvajsetletnega stanja (izgona Boga iz javne šole) se je končal negativno že v prvi fazi. Senat je vkljub hudemu pristiku framasonov (v prvem redu ACLU — American Civil Liberties Union) in bogatih brezbožcev predsednikov predlog sicer odobril z večino 6 glasov (56), a za spremembo ustave je predpisana dvetretjinska večina. Predlog je zatorej propadel in s tem je postopek za enkrat definitivno končan. Ker se »zmagovalci« sklicujejo na zgoraj navedene tri argumente, jih bom poskusil analizirati in zavzeti do njih svoje stališče. Stvar je vredna globokega razmisleka.

Ameriška konstitucija je občudovanja in priznanja vreden dokument, ki je postavil trdne temelje ameriški demokraciji, edinstveni na svetu. Njena formulacija ne more iti v podrobnosti, ampak zariše le vodilno smer vsakemu odtenku javnega življenja. Iz te vodilne smeri se iščejo »mnenja« očetov ustave, kako bi bilo mogoče aplicirati glavno tezo na postranske podrobnosti in te smiselno prilagoditi izvirnemu besedilu. Silno delikatno in visoko odgovorno tolmačenje v besedilu ustave pogrešanih odločb o takšnih obrobni vprašanih pripada Supreme Court-u. Pri njem pa se začne »trouble«.

Nikjer v proslulem prvem amendmentu ustave, na podlagi katerega se je bil boj za molitev v šoli, se ne omenja niti z besedico ne molitve, ne Boga in ne šole. Pa imajo vsi argumenti zoper molitev svoje korenine v tem amendmentu. Izpeljani so iz svojevoljnega ugibanja, kaj so ustanovitelji o teh rečeh »mislili«, ko so pisali ustavo. Kdo ve, kaj so mislili? Na takšno absolutno dvomljivo tolmačenje bazirati velevažno odločbo o prepovedi vsake molitve in celo omenbe Boga v šolski sobi, je — milo rečeno — neodgovorno dejanje, pa naj ga tudi izreče sam Supreme Court. V tako dvomljivih primerih velja odločbo odkloniti, česar pa Supreme Court ni storil. Izginal je Boga iz javne šole in s tem priličil Ameriko komunističnim državam z brezbožno šolo.

Pri razpravljanju o molitvi se je ponovno in z velikim poudarkom uveljavljala (tudi v javnih občilih) trditev, da je vera zasebna, privatna zadeva odnosov posameznika do Boga in zatorej molitev, kot izraz teh odnosov, nima mesta v skupnem, javnem izražanju. Res je vera zasebna stvar posameznika, a daleč ni samo to, temveč je mnogo bolj javno priznavanje in češčenje najvišjega Bitja, največkrat v organiziranih skupinah različnih razsežnosti in oblik. Najprej se to izkaže v družinski molitvi, kolikor je še tu. Odkod so skupne službe božje s skupnimi molitvami in petjem po hišah češčenja širom sveta, ki niso omejene na kakršno koli denominacijo ali veroizpoved? Odkod številna romanja ali mogočne verske manifestacije, da jih vidi in občuduje svet,

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. - Mesec maj, konec zime tedaj, je sredi pomladi in najbrž malokdo ve, da za preprostega človeka v pradavnih časih, pomlad kot poseben letni čas, sploh ni obstojala. Tedaj so bili prepričani, da zimi sledi poletje. Res so še dandanes ponekod ohranjeni običaji, ko hkrati z izginjanjem zime vpeljujejo poletje. Ime pomlad torej ni bogve kako staro in se je pojavilo v slovenskem jeziku šele v zadnjih stoletjih po zgledu imen primavera (italijansko). Najstarejše slovensko ime za pomladni čas je v igred.

Za začetek pomladi potem, ko so predniki začeli upoštevati kot letni čas, je bil mesec maj najlepši mesec, imenovan tudi mesec ljubezni. V maju vse zeleni, vse cvete: drevesa, travniki in vrtovi. Naši ljudje so dali mesecu maju tudi ime veliki traven, majnik, cvetnik in rožni mesec.

Če je majnika lepo, je dobro za kruh in seno. Drugi pa trdijo ravno obratno: Če je ta mesec dosti dežja, v jeseni bo dosti vsega blaga. Počakati bomo morali do jeseni, da bomo videli, kateri ima prav.

Še nekaj majskih modrosti: Kadar pride mesec maj, vpraša, če je še v koči kaj? Če maj se z vročino začenja, mraz še po Urbanu (25. maja) ne jenja. Če sušec suši, traven deži, maj pa hladi, kmetu se dobro godi. Maja mora biti tri dni mrzto; če ni v začetku, je ob koncu tako. Velikega travna mokrota, malega travna (julijska) suhota.

Maj je mesec, ki s polnimi rokami siplje srečo in blagoslov, ljubezen in razpoloženje.

če je vera privatna zadeva?

Šlager o veri kot privatni zadevi so na široko vrgli v svet marksisti v prepričanju, da bodo s to za lase privlečeno »znanstveno« tezo izločili verske elemente iz javnega življenja, ki naj po njihovem konceptu postane povsem brezbožno. Toda verovanje je po svojem naravnem značaju misijonski fluid, ki prestopa ozke meje poedinca in se rad razliva v okolico. Zato marksistični načrti, kakor tudi načrti njihovih ameriških sopotnikov nimajo nikakega izgleda na uspeh. Argument verske privatnosti je torej jalov.

Tretji dokaz za upravičenost prepovedi molitve v javnih šolah je za sovražnike molitve načelo protekcije manjšine. So tolkli na vse bobne, da se morajo zaščititi tisti otroci (manjšine), ki nočejo molitve. Po zanesljivih informacijah je namreč v Ameriki najmanj 80% staršev, ki hočejo na en ali drugi način imeti Boga v šoli, s tem, da otroke tam vsak dan Nanj spomnijo. Zanje ni problem avtorstvo (government!) molitve ali vsebine meditacije, marveč prisotnost Boga v šoli. Lahko se mirno predvideva, da bi bilo to vprašanje najbolje rešeno v okviru lokalnega zastopstva staršev v šolskem odboru ali v drugačni organizirani obliki, ki bi ne pomenila »governmenta«; če se ne bi mogli zediniti, bi molitev v tisti šoli pač odpadla in konec! Da se pa protežira 20% manjšina s tem, da se prepove vsak spomin na Boga v vsej prostrani deželi, je absurdno izrabljanje principa o »checks and balances« v ameriški demokraciji. Kaj takega gotovo niso imeli v mislih oblikovalci konstitucije.

Kje bi bilo videti izhod? Poskusilo naj bi se nagniti sedanje člane Supreme Court-a, da bi modificirali odlok svojih prednikov iz l. 1963 na ta način, da ostane v veljavi prepoved vsake molitve ali meditacije po predpisu governmenta, lokalnim zastopnikom staršev pa zagotovi pravica, da v svojem področju lahko sklepajo o prostovoljni molitvi v šolski sobi in je njihov odlok za njihovo šolo veljaven.

S tem bi se vrnil Bog v ameriško šolo po volji tistih, ki imajo tam svoje otroke — ali pa ostal izgnan, če bi se uprli tisti, ki Ga tam nočejo. Obveljala bi volja prizadetih staršev, ne Supreme Court-a.

Z mnogimi darovi pomaga ljudem in živalim, da se dobro počutijo. Hrastovo listje, nabrano v tem mesecu, zdravi vse rane, zelo zdravilna za bolehe na pljučih je pijača, narejena iz smrekovih vršičkov, ki poženo v maju. V cvetje in zelenje odeta narava vzbuja tudi v človeku praznično razpoloženje. Torej vsem tistim, ki so zagledali luč življenja v majniku, in vsem godovnikom prijateljske čestitke in vse najboljše želje!

GLASBENI PEVSKI ŽAR V CHICAGU

Prejšnji mesec, 7. aprila, je bil v svetošufanski nabito polni dvorani izredno lep slovenski pevski koncert mešanega pevskega zbora *Slovenska pesem*, katerega vodi s svojim odličnim glasbenim znanjem in sigurno roko skladatelj in pevovodja dr. p. Vendelin Špendov. Pri tem koncertu je sodeloval tudi mali orkester mladih glasbenikov, kjer so pod taktirko p. Vendelina odlično izvajali svoj program in so za svoje igranje dosegli navdušen aplavz. Pianistka Helena Rozman je odlično sodelovala pri orkestru in pri pevskih solističnih točkah.

Na tiskanem slovenskem sporedu — angleški prevod je bil na zadnji strani sporeda —, sem naletel na štiri pesmi skladatelja p. Vendelina Špendova in na skladateljice Neveda, Kramolca, Adamiča, Premrla, Ipavca, Tomca in Sattnerjevo »Oljki«. Pri teh pesmih so veliko pripomogli k lepemu umetniškemu uspehu solisti in sicer basist Andrej Fischinger, sopranistka Nandi Puc, flav-

tistka Erika Arko ter recitator »Oljke« Lojze Arko. Naj izredno pohvalim nastop desetih mladenk, ki so lepo odpele Adamičevo »Kazen« in narodno »Ciganski otrok«.

Na sporedu so bile to pot tudi skladbe neslovenecv: Verdi (Italijan), C. Gounod (Francoz), Wagner, Strauss in Glück (Nemci). Za zaključek tega slovenskega koncerta je pevovodja p. dr. Špendov izbral veličastno Haydnovo »The Heavens are Telling« (Nebo vznanja božjo slavo) iz oratorija »Stvarjenje«. Sattnerjeva kantata »Oljki« je doživela izreden uspeh, kajti pevci in pevke ter orkester so bili odlično pripravljeni in so Sattnerjevo partituro izvrstno odpeli in odigrali.

Mešanemu pevskemu zboru *Slovenska pesem*, mladincem, mladenkam, solistom, predvsem pa pevovodji p. dr. Špendovu iskrene čestitke in vse priznanje k temu pevskemu žaru in uspehu slovenskih pesmi v Chicagu. In še nekaj važnega: Pevci in pevke zbora in tudi pevovodja so v najlepših letih in zato smo prepričani, da bodo naši Čikažani še dolgo vrsto let prepevali naše narodne in umetniške pesmi v užitek in veselje vseh, v katerih se preliva slovenska kri. Pojemo, ker smo mladi, čeprav smo nekateri že v visokih letih, poslušamo in pojemo, da ostanemo mladi!

H koncertnemu sporedu bi pripomnil tole: Na sporedu so bili tudi neslovenski skladatelji, sem pa mnenja že zato, ker živimo v svobodni deželi in ker smo že delno vraščeni v ameriško kulturno življenje, bi bilo zelo lepo in umestno, da bi bili na takih koncertih na sporedu tudi nekateri ameriški skladatelji, kot npr. J. P. Sousa, S. Barber, I. Berlin, George Gershwin in še mnogo drugih.

Naj dodam še to, da se še danes — po petdesetih letih, ali še več — prav dobro spominjam prvega koncerta H. Sattnerjeve kantate »Oljki« v veliki Unionski dvorani, kjer so pevci in pevke Glasbene Matice in ljubljanski filharmonični orkester izvajali pod vodstvom odličnega dirigenta Samo Hubada st. Skladatelj p. H. Sattner je bil osebno navzoč na tem koncertu. Ljubljansko občinstvo je bilo zelo navdušeno. Koncert Sattnerjeve kantate »Oljki« je bil velik slovenski glasbeni dogodek.

NESLOVENC I PELL.
SLOVENSKE PESMI
V MILWAUKEEU

Pred tedni, v soboto, 14. aprila, se je vršil na odru univerzitetnega gledališča slovensko-pevski solistični koncert. Nastopili so člani in članice UM glasbene fakultete, pevki sopranistka Yolanda Marculescu in mezzosopranistka Evelyn La Bruce ter pevca tenorist Daniel Nelson in bariton William Duvall.

Izmenoma so peli v še kar dobri slovenščini pesmi slo-

(dalje na str. 4)

Stari Slovani in Veneti

J. Š.

Kdo so bili »staroselci«?

I.

Ljudstva in narodi so se vedno selili in ne samo v obdobju tkim. »preseljevanja narodov«, kot se pri pouku zgodovine učimo v šoli. Nemško in avstronemško zgodovino pisje se je v preteklem stoletju popolnoma podredilo nemškemu nacionalizmu in njegovim načrtom postopnega prodora na evropski (slovanski) vzhod in poudarjalo le selitve narodov ob propadu zahodnorimskega cesarstva ter uvrstilo s tem slovansko govoreče narode na območju Srednje Evrope med novonaseljence, ki naj bi prišli iz Zakarpatja in prevzeli prve osnove omike (civilizacije) šele od »staroselcev«.

Nemški pisec A. L. Schläger je že leta 1802 zapisal, da so bila ta slovanska ljudstva »kakor divjaki, brez vsakega občevanja z zunanjim svetom, brez pisave ali kakih drugih ved, brez verstva ali pa s kakim neumnim verovanjem«.

Schlägerjevo gledanje je v nemškem zgodovino pisju, pa tudi jezikoslovju, starinoslovju, narodopisju ter drugih vedah kmalu prevladalo ter se obdržalo vse do danes, čeprav z bolj omiljenimi izrazi. Opremljeno z avtoriteto znanstvenih dognanj je vplivalo tudi na zgodovino pisce pri drugih narodih, posebno še na ruske, katerim je godila že sama misel, da izhajajo vsi slovanski narodi iz Zakarpatja, torej z ozemlja, ki se nahaja v Rusiji in je potemtakem Rusija po pravici nekaka mati vseh slovanskih narodov.

Ideja o slovanski materi Rusiji je v prejšnjem stoletju zajela tudi slovenske izobražence in vse, kar so tam pisali, je bilo zanje nekaj svetega. Zato so tudi pri nas povzeli zgodbo o starih Slovanih. Vprašanje je bilo samo še v tem, da je nemško zgodovino pisje prikazovalo podobo starega Slovana na ponižujoč način, ki ni mogel biti za zvestobo jeziku in narodu prav nič spodbuden.

Toda tudi za ta problem se je ponudila rešitev. Prav med nemškimi pisci se je namreč našel nekdo, ki sicer ni zanikal nizke oz. sploh nekulturne ravni starih Slovanov, a jim je nadel — kot pravi sin nemške romantike — toliko čednosti in poetičnosti, da bi slovanskim narodom, tem nepokvarjenim otrokom narave, mogel zavidati vsak Nемец. Ta mož je bil J. G. Herder.

V svojih spisih je stare Slovane prikazal kot miren, po naravi nebojevit, miroljuben narod, ki ni rad prelivljal krvi; Slovani so bili dobrega srca in polni plemenitih čustev, odkritosrčnosti, veseli, delavni, gostoljubni do tujcev.

Imeli so krasno domače, zlasti pa zakonsko življenje in so nadvse ljubili svojo zemljo ter svobodo. Bili so poljedelci, v prostem času pa so rajali pod lipami, ker so izredno ljubili ples, petje in glasbo. Znak starega Slovana je zaradi tega plug ter lutnja in ne meč.

Ker se je prav med Nemci le

našel nekdo, ki je o Slovanih ljubeznivo pisal, so Herderjevi spisi našli med slovanskimi raziskovalci in pisci na toliko večji odmev. Herderjeva izvajanja so povzeli Dobrovsky, Jungmann, Kollár, Šafařík in drugi.

Vse to pa protislovenskih stališč na nemški strani ni v ničemer omajalo, kvečjemu še stopnjevalo. Proti koncu preteklega stoletja je berlinski arheolog Gustav Kossinna v svojih spisih ocenil kulturno raven starih Slovanov kot »začuda nizko«. In to stanje naj bi pri Slovanih trajalo tja v 10. stoletje.

Kossinna je izdelal tudi svojevrstno metodo za razpoznavanje ljudstev in narodov ter njihov preseljevanja v zgodovini. Metodo, ki je postala splošno znana kot »lex Kossinna«. Po njenih merilih smo bili tudi Slovenci zgolj neko krdelo barbarov, ki se je v 6. stoletju priteplo v vzhodne Alpe in se tu naselilo.

Temu gledanju so se pridružile še trditve o suženjstvu Slovanov. Bili naj bi stoletja v kruti sužnosti pod Turko-Tatari in suženjstvo naj bi jih oropalo vsakršne kulture.

Podoba nesrečnega Slovana, posebej še Slovenca, ki je bil povrh vsega še pripadnik »malega« naroda, je bila s tem popolna. Slovincu, pripadniku naroda, ki ima tako sramotno, to je suženjsko preteklost, naj bi pač ne kazalo drugega, kot da se asimilira. In v resnici je pojmovanje o sramotni narodni preteklosti bilo odločilno pri množičnem ponemčevanju Slovencev na Koroškem, pa tudi na Primorskem, kjer je italijanska nacionalna stran vcepila tudi velikemu delu slovenskih množic prepričanje o suženjski preteklosti s preprostim ponavljanjem inačice »schiaivo — slavo«, iz česar prihaja tudi tržaška zmerljivka »sciavo«. Imela je pač učinek, ker ni bilo ustrezne protirazlage.

Podoba nesrečnega in majhnostnega slovenstva je našla svoje mesto tudi v predvojni Jugoslaviji. Rešitev iz majhnega in sramotnega slovenstva naj bi bila v jugoslovanjenju. Tako bi se Slovenci s svojimi brati zlili v velik narod, ki bi se uspešno zoperstavil germanskemu in romanskemu pritisku.

KONCERT

SLOVENSKEGA
PEVSKEGA
ZBORA

KOROTAN

sobota, 26. maja 1984
v Slov. narodnem domu
6417 St. Clair Avenue
Začetek ob 7.30 zvečer
Igrajo — Veseli Slovenci
VSTOPNINA \$5.00

Zamisli o jugoslovanjenju se je pridružila zlasti liberalna skupina s svojim dnevnikom *Jutro*, ne morda toliko iz prepričanja kot iz političnih koristi. Jugoslovanjenje so zagovarjali bolj ali manj prikrito tudi centralistični krogi v Beogradu, kar je ustrezalo njihovim pojmovanju o večji obstojnosti in trdnosti države z enotnim narodom in jezikom.

V upanju, da jim bo državna oblast omogočila hitrejše napredovanje v poklicu ter kariero, so zagovarjali jugoslovanjenje mnogi ugledni slovenski ljudje in se naredko kar kosali v tem, kdo bo »znanstveno« utemeljeno podal čim bolj osiromašen prikaz slovenske preteklosti in kulture.

Ponavljali so najbolj primitivne nemške razlage ter jih na novo prikazovali z bolj prepričljivimi načini, zlasti še Ljudomil Hauptmann, ki je bil profesor za jugoslovansko zgodovino na ljubljanski univerzi. Utemeljeval je na vse mogoče načine zlasti trditve o suženjstvu Slovanov.

Misel o suženjskih ali kakorkoli že podložnih množicah v zgodovini pa je ustrezala tudi nazorom socialističnega sistema po drugi vojni. Narod naj bi pač šele pod tem sistemom postal dokončno svoboden, bodisi od »Nemcev« ali od fevdalcev, kapitalistov ali kar preprosto od »tujcev«. Že od vsega začetka, naj bi najbolj preprosta opravila in stvari v naši kmečki kulturi z njihov izrazi vred prevzeli od »staroselcev«.

(Dalje prihodnji torek)

Ali lahko pomagata?—

Tiskarna Ameriške Domovine potrebuje čiste, bombažaste cunjice. Uporabljamo jih za čiščenje tiskarskega stroja. Lahko jih prinesite v našo tiskarno na 6117 St. Clair Ave. Hvala lepa!

ŠE O MEDJUGORJU

Mostarski škofijski ordinarijat je razširil komisijo za pregled dogodkov, prikazovanj in pričevanj v Medjugorju, ki so tako pomembno razburjali ves svet, ne samo vernike na Hrvaškem in v Sloveniji. Pa ne samo katoličane, ampak tudi pravoslavne in muslimane, ki tudi romajo v velikem številu v ta hercegovski kraj.

V tej komisiji je tudi Slovenec dr. France Oražem, profesor duhovne teologije ljubljanske teološke fakultete in ravnatelj ljubljanskega bogoslovja, ter več laikov in zdravnikov. Teh zadnjih niso še povabili na prvo sejo razširjene komisije. Mostarski ordinarijat je o tej seji izdal posebno uradno sporočilo, ki ga objavljamo v celoti:

23. in 24. marca je v prostori škofijskega ordinarijata v Mostarju zasedala razširjena komisija, ki jo je imenoval škof Pavao Žanić, da bi pregledala dogodke v župniji Medjugorje. Prvi dan je pri delu komisije sodeloval tudi škof.

V okviru zasedanja so člani 23. marca obiskali Medjugorje ter se udeležili večerne maše in pobožnosti.

Komisija se ni pogosteje sestajala zaradi pričakovanja, da bi se pri vidicah začelo dogajati kaj kvalitetno novega (na primer konec prikazovanj ali nova vsebina prikazovanj). Poleg tega pa je sveti oče namignil krajevni škofu, naj ne prehitava z objavo svojega stališča, ker se je ob podobnih primerih drugod pokazalo, da čas dela za trezno presojo.

Ker pa so dogodki v župniji Medjugorje zbudili precejšen odmev v naši delni Cerkvi kakor tudi v inozemstvu, je sklenil dosedanjo štiričlansko komisijo razširiti in je izbral nove člane med profesorji različnih teoloških panog vseh teoloških fakultet na Hrvaškem in v Sloveniji in med predstavniki medicinske znanosti.

Na dvodnevem zasedanju so člani komisije povedali svoje mnenje o dosedanjem razvoju dogodkov v župniji Medjugorje, določili smernice za nadaljnje raziskovanje in si razdelili naloge, ki jih morajo posamezni člani komisije opraviti do prihodnjega zasedanja.

Komisija se je seznanila z dejstvom, da se po domovini in tujini širijo tiskane in razmnožene izdaje, ki premalo kritično pišejo o medjugorskih dogodkih, zlasti še o ozdravljenjih, ki naj bi bila čudežna, mostarski škofijski ordinarijat pa ni dobil nobene zdravniške dokumentacije. S tem v zvezi so posebej omenjali knjigo »Gospina ukazanja u. Medjugorju«. Komisija bo vsa ta vprašanja temeljito pregledala, zato prosi verski tisk, naj o teh stvareh do objave pristojnega mnenja ne piše. Če pa že piše, naj piše kritično in obzirno.

Čeprav smo vsi veseli številnih verskih zborovanj, komisi-

ja ne odobrava dejstva, da nekateri duhovniki in katoliški laiki vodijo v Medjugorje organizirana romanja ali prireja-jo javne nastope vidcev, preden je Cerkev izrekla svojo sodbo o prikazovanjih.

Komisija opozarja duhovnike in laike na umesten sklep nadškofijskega ordinarijata v Zagrebu št. 63/84 z dne 14. januarja 1984, s katerim je kardinal Kuharić prepovedal vidcem nastopanje v vseh cerkvah zagrebške nadškofije, vse dokler Cerkev ne bo izrekla svoje sodbe.

Komisija je pisno naprosila pastoralne delavce in vidce v Medjugorju, naj o vsebini prikazovanj niti morebitnih ozdravljenjih ne govorijo javno niti naj ne dajejo izjav za tisk.

Komisija se zaveda, da mladi kristjani, ki to doživljajo, potrebujejo duhovnega vodstva svojih duhovnikov, toda od pastoralnih delavcev v Medjugorju pričakuje, da pri sodelovanju pri bogoslužju in javnih pobožnostih ne delajo razlike med njimi in drugimi župljani.

V upanju, da si vsi prizadevajo za skupno dobro Cerkve, komisija priporoča vernikom, naj v svoje molitve vključijo delo komisije, kakor tudi vidce in pastoralne delavce v Medjugorju.

Iz Svobodne Slovenije,
19. aprila 1984

Novo kolektivno predsedstvo SFRJ

V Jugoslaviji bo novo predsedstvo prejelo oblast 15. maja. Uradno jih bodo seveda volili, vendar se že sedaj ve za izid. Od devetih članov bosta ostala samo dva sedanja člana: predsednik CK ZKJ Dragoslav Marković in zastopnik Vojvodine Vlajković, ki je nasledil v tem položaju umrlemu Stevanu Doronjskemu.

Slovenijo bo v novem vodstvu zastopal sedanji notranji minister Stane Dolanc, Srbijo sedanji predsednik SR Srbije in bivši obrambni minister Nikola Ljubičić, BiH Branko Mikulić, organizator zimskih olimpijskih iger in vodilni član CK ZK BiH, znan trdorokec, Makedonijo sedanji zunanji minister Lazar Mojsov, Hrvaško pa bivši zunanji minister Josip Vrhovec, Kosovo Hasani, šef pokrajinske partije, Črno goro pa bivši predsednik jugoslovanske vlade in doslej črnogorski republiški predsednik Veselin Djuranović.

S tem vodstvom so poslali v prisilni pokoj Mika Špiljaka, ki mu je »pripadalo« še pet let v kolektivnem vodstvu (nasledil je umrlemu Vladimiru Bakariću), in tudi Sergeja Kraigherja, čeprav so njegov stvaren stabilizacijski program vsi z razumevanjem vzeli na znanje. Sklepajo, da je bil odstranjen, ker mu je Slovenija, katere predstavnik je bil, očitala, da se je premalo zavzel za izvedbo programa. Res pa je tudi, da je Kraigher star 70 let.

Mimogrede iz Milwaukeeja

(Nadaljevanje z 2. str.)

venskih skladateljev Marjana Lipovška, Uroša Kreka, Paula Šiflerja, Cirila Preglja, Samo Vremška, Vasilija Mirka, Lucijana Škerjanca, Herberta Svetela, Pavla Šivica ter še dve narodni pesmi. Vse te solistične pevske točke je odlično spremljal na klavirju Jeffrey Peterson. Drugi pianist Jeffrey Hollander pa je z vso bravuro in glasbeno strastjo odigral S. Premrlovo »Rondo« in J. Ravnikovo »Grande Valse« in je moral radi navdušenega aplavza zaigrati še eno našo narodno pesem.

Sodelujoči pevki in pevca so z izrednimi tehnično dovršenimi glasovi peli naše pesmi doživeto in so kot neslovinci nam prikazovali lepoto in moč slovenskih samosplovov. Radi izvrstnega muzikalnega poslušalca, jim izgovarjava slovenskih besed ni delala prevelikih težav. Vsi ti umetniki so nam na tem slovenskem solističnem koncertu nudili nepozaben pevski užitek in so vsi prejeli dolgotrajen in navdušen aplavz. Pevovodja pevskega zbora USPEH in član univerzitetne glasbene fakultete prof. dr. Leo Muškatevc se je vsem umetnikom iskreno zahvalil za njih dovršeno petje. Bil je lep ameriško-slovenski večer!

Pravijo, da je navada železna srajca. Ta izrek drži še danes, kajti navada je, da se po vsakem slovenskem koncertu ljudje zberejo skupaj in pri kozarcu vina ter pecivu povedo svoja mnenja in oceno, ki večkrat pripelje do ostrih razgovorov in ugovorov. To pa bolj koristi kot škoduje. Tako na primer mi je prišlo pri razgovoru po omenjenem koncertu na uho, da je bil koncertni program tiskan samo v slovenskem jeziku, imena slovenskih samosplovov pa so bila preveč ljudskošolsko skrotovičena in da je za te greške kriv »tiskarski škrat«. Čudi me pa, da zlobni »tiskarski škrat« ponačaja samo pri slovenskem jeziku. Drugače pa je bilo vse v redu.

Ni lepše melodije na svetu, kot je beseda »Aleluja«, kadar jo duhovnik trikrat zaporedoma zapoje pri velikonočnem »Vstajenju Kristusa«. Znano je tudi, da šunka, klobase, hren, potica in pirhi imajo najslajši okus na Velikonočno nedeljo. In ni bolj presrešljivega »Requiem« na svetu, kot je Verdijev, če je izvaján za časa velikonočnih praznikov.

Pevski zbor, okrog 200 pevcev in pevk milwauškega konzervatorija, katere vodi izvrstna pevovodkinja Margaret Hawkins, in okrog 90-članski simfonični orkester so za praznike izvajali iz srce segajoče Verdijev »Requiem« v veliki dvorani P.A.C.

Kot solisti so nastopili sopranistka Gilda Cruz-Romo, mezzo Emily Golden, tenorist Paul Spencer Adkins in basist Arnold Voketaitis. Umetniško vodstvo je bilo v zanesljivih rokah zelo skrbnega dirigenta Lukasa Fossa. Ob koncu koncerta in po par minutnem molku so vsi sodelujoči prejeli navdušen aplavz. Zaslužili so ga. Čeprav je bila Velika noč sivo-deževna, je vladala v naših srcih vedrina in praznično razpoloženje.

A.G.

Prepovedani procesiji

GORICA, It. - Odnosi med katoliško Cerkvijo na Hrvaškem in med sedanjimi oblastmi sicer nikdar niso bili preveč pristržni, toda zadnje čase se režim niti ne prizadeva, da bi prikril svojo protiversko usmerjenost. O tem pričata prepovedi dveh procesij, ki bi se mirno lahko vršili, če bi bilo s strani oblasti malce dobre volje.

Sremska Mitrovica je znano mesto v Sremu in leži na kraju, kjer je bilo za časa Rimljanov mesto Sirmium. V očeh jugoslovanskih komunistov je neke vrste sveto mesto, saj so za časa kraljevske Jugoslavije prenekateri komunisti v tamkajšnji jetnišnici prestajali svojo kazen. Cerkveno spada to mesto pod škofijo Djakovo, ki je del hrvaške cerkvene province, upravno pa pod avtonomno pokrajino Vojvodino, ki je del SR Srbije.

Angleška predsednica za šolsko mašo

Britanska ministrska predsednica Margaret Thatcher je v londonskem spodnjem domu odbila prošnjo ravnateljstva za šolstvo, da bi v Veliki Britaniji nadomestili s prostimi urami ali urami pogovora o človekovih vrednotah. Thatcherjeva je svojo odklonitev pojasnila tudi z naslednjimi besedami: »Če otrokom odvzamemo radost koralnega petja, jim vzamemo znanje, ki ga mogoče drugače ne bodo dobili nikjer drugje.«

Takšne verske svobode še niti v Ameriki nimamo, saj je vsaka molitev čisto izpodrinjena iz javnih šol.

V nedeljo, 18. marca, je bila najavljena v Sremski Mitrovici procesija, ki naj bi se je udeležila tudi kardinal Kuharić iz Zagreba in apostolski pronuncij iz Beograda msgr. Cecchini. Toda procesija se ni mogla izvršiti, češ da bi se mogla Kuharićeva navzočnost politično razlagati kot zahteva, da spada Srem ne pod Vojvodino temveč pod Hrvaško, kar bi lahko pri Srbih povzročilo jezo in nevoljo.

Druga procesija, za katero oblasti niso dale dovoljenja, pa je bila na programu ob škofijskem evharističnem kongresu v Dubrovniku v zvezi s svetim letom odrešenja. Oblasti so prošnjo župnika iz Stona odbile pod pretvezo, da je znotraj cerkve dovolj prostora za vse in da se tudi procesija na čast sv. Blaža, zavetnika mesta vedno vrši znotraj cerkve, čeprav se je udeleži več tisoč vernikov.

Iz Katoliškega glasu,
12. aprila 1984

Ena letna plača za državno himno

Socialistična federativna republika Jugoslavije je verjetno edina, ki že 40 let išče novo državno himno. V mesecu marcu je beograjski parlament spet razpisal mednarodni natečaj in določili nagrado 200.000 dinarjev (nekaj nad 1500 dolarjev), kar odgovarja enoletni delavčevi plači. Natečaj bo zaključen septembra; je pa to že četrti, kajti pri prejšnjih ni prišlo do nobene odločitve.

Jugoslovani so doslej uradno uporabljali za himno »Hej Slovani«. Proti tej pesmi so bili nekateri, češ da ni bila rojena na slovanskem jugu. Nova himna pa naj bi bila taka, da bi »zajela srca vseh Jugoslovanov«; takšno je mnenje 16-članske komisije, v kateri so poleg politikov še pisatelji in glasbeniki. Besedilo pa naj bi izražalo »najbolj plemenita čustva delovnega ljudstva in občanov dežele, njih pripravljenost na boj in njih revolucionarni zalet...« Melodija mora biti »slavnostnega značaja in pevna«.

Komisija je že prejela 50 predlogov. Natečaj pa je zbudil tudi odpor v ljudstvu. V posameznih pismih bralcev v časopisih je vedno več vprašanj, čemu odpraviti »Hej Slovani«.

Vedno več diakonov

Vatikan — Po podatkih vaticanskega urada za statistiko po vsem svetu že nad 9000 poročenih mož opravlja diakonsko službo. Samo v ZDA je nad 6000 diakonov, v Evropi pa okoli 1800. Kandidati za to v prvih časih katoliške Cerkve visoko cenjeno službo, se več let vestno pripravljajo nanjo, posveti pa jih krajevni škof. Skupaj z duhovniki in škofi sodelujejo v najrazličnejših pastoralnih nalogah, prav pa jim pri tem pridejo njih najrazličnejše izkušnje, saj mnogi izmed njih opravljajo poleg diakonske v prvi vrsti razne poklicne dolžnosti.

vani«, če so jo peli pred vojno, med vojno in po njej. Nekateri pa zahtevajo celo plebiscit, da bi se kar najbolj jasno pokazalo, kakšno je razpoloženje ljudstva.

Iz Svobodne Slovenije,
19. aprila 1984

Kardinal Slipyj o Cerkvi v Ukrajini

Višji nadškof Lvova kardinal Slipyj živi že od leta 1963 v Rimu. Takrat so ga sovjetske oblasti izpuštile na prošnjo papeža Janeza XXIII. iz sibirskih taborišč in ga izgnale iz Sovjetije. Od tedaj je seveda v stikih z ukrajinsko uniatsko Cerkvijo po tajnih kanalih.

V zadnjem svojem prispevku za revijo *Ukrajinski kristjan* je kardinal Slipyj navedel nekaj novih, zanimivih podatkov o delovanju katoliške uniatske Cerkve, katera je po drugi svetovni vojni padla pod Sovjete. »Ta Cerkev,« piše Slipyj, »kljub petintridesetletnem preganjanju ni prekinila stikov z apostolskim sedežem in je v njenih vrstah nad 4 milijone papežu zvestih katoličanov-uniatov. S hvaležnostjo lahko ugotovimo, da naša že na smrt obsojena Cerkev ne samo živi, marveč se širi tudi v zahodni in vzhodni Ukrajini kot tudi v Sibiriji, kjer živijo naši pregnanci.«

Slipyj je vesel, da ateistični sistem ni zatrl vere v Ukrajini: »Starši, ki so odraščali v ateistični državi, vzgajajo svoje otroke v krščanskem duhu, in oporečniki, ki so jih oblikovale ateistične šole, govorijo o Bogu in branijo Cerkev.«

Po Svobodni Sloveniji,
19. aprila 1984

Novi grobovi

(nadaljevanje s 1. str.)

Mary Ostanek

V četrtek, 26. aprila, zvečer je na svojem domu v Clevelandu po dolgi bolezni umrla 92 let stara Mary Ostanek, rojena Turk, vdova po l. 1953 umrlem možu Antonu, mati Mrs. Robert (Mary) McGuire, Angele Ostanek, Mrs. Alfred (Rose) Young, Vere Ostanek, Anthonyja, Mrs. Daniel (Ann) McDermott in Mrs. Norman (Elizabeth) LaForce, 13-krat stara mati, 14-krat prastara mati, sestra Josephine Grabovec in Jennie Pugel, članica Oltarnega in rožnovenškega društva pri Mariji Vnebovzeti in SZZ št. 10. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. včeraj, v ponedeljek, v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na pokopališče Vernih duš.

Gertrude M. Gabrenya

V petek, 27. aprila, je v Dover negovališču v Westlaku umrla 71 let stara Gertrude M. Gabrenya, rojena Hendricks, vdova po l. 1977 umrlem možu Vincentu, mati Franka (Columbus, O.) in Mrs. Wayne (Mary Beth) Pettek, 4-krat stara mati, sestra Margaret Hillwig in Lawrencea (pok.), zaposlena kot tajnica pri Sherwin-Williams Co. 20 let. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Roberta in od tam na pokopališče Vernih duš.

Elizabeth Tekavec

V četrtek, 26. aprila, zvečer je v Hillcrest bolnišnici umrla 76 let stara Elizabeth Tekavec, rojena Svetina, vdova po l. 1973 umrlem možu Victorju, mati Victorja A. in Mary Elizabeth, 5-krat stara mati, 4-krat prastara mati, sestra Anthonyja, Jennie Gorman (Ind.) ter že pok. Franka, Paula, Angele Drenberg in Stelle Crocker. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnega zavoda včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Paskala Bajlonskega in od tam na pokopališče Vernih duš.

MALI OGLASI

IŠČEM

Žensko iščem za pomoč pri hišnem delu, delni čas. V bližini E. 185. ceste. 481-3277. (35-38)

HIŠA NAPRODAJ

6-sobni bungalov. Garaža za 2 avta. V E. 185. St. okolici. Kličite med 9. in 11. uro dopoldne ali po 6.30 zvečer. 531-2702 (35-38)

Cleaning Woman Wanted
3 days a week, flexible. Kirtland area. Must have own transportation. Call 696-7766 ext. 21, between 7:30 a.m. and 4 p.m. (34-37)

Apt. for Rent

5 rooms and bath, up. 6526 Bonna Ave. Call 361-0033 after 5 p.m. (34-37)

Apt. for Rent

1 & 2 bdrm. apt. Lakeshore & E. 185th. Adults. No pets. 398-9579. Also want custodian couple. (29-36)

Looking for big, used refrigerator and big, used freezer. Call 361-5214 from 8 a.m. to 3 p.m. or 881-8353 after 3 p.m. (34-37)

T.K. General Contractors, Inc.

Predelujemo kuhinje, kopalnice, delamo strehe, »driveways«, nove garaže in vsa potrebna gradbena dela na hišah ali poslovnih stavbah. Zidamo tudi nove hiše in poslovne stavbe. — Vprašajte za brezplačen predračun!

— 831-6430 —

Grdina Pogrebna Zavoda

531-6300 17010 Lake Shore Blvd.
431-2088 1053 E. 62nd St.

Grdina Trgovina S Pohištvom

531-1235 15301 Waterloo Rd.

Kanadska Domovina

ODMEVI SPRERIJE

Veliki teden 1984

Otmar Mauser

SLOVENIJA

LETHBRIDGE, Alta. - Tele dne je poteklo točno 35 let, odkar smo pristali v našem malem mestecu v južni, sončni Alberti, kot druga skupina slovenskih beguncev, ki je prišla predvsem iz koroških taborišč. Prva skupina je prišla 1. 1948, torej leto dni pred nami.

Velika sobota je bila, krasen sončen dan, ko smo se po 4-dnevem cijazenju na vlaku iz Halifaxa preko razprostrane Kanade pripeljali v sončno Alberto. Znanci in farmerji so nas čakali na postaji. Bilo je ko na sejmu. Pozdravljanje, prekladanje, prerekanje predno smo našli gospodarje (ali oni nas), katerim smo bili dodeljeni po pogodbi za delo na poljih sladkorne pese.

Začetki dela in življenja v Kanadi niso bili nikomur rožnati. Brezdelje prvih tednov je bilo mučno in vse preveč časa je bilo za premišljevanje in ugibanja, kako bo, in menda se je v začetnih razmerah vsakogar polasčalo domotožje... Na pesi smo pričeli z delom šele junija, ko je bila pesa dovolj visoka za redčenje.

V južni Alberti je mozaik narodov, med njimi veliko staronaseljencev iz Evrope, ki so prišli v Kanado prvo desetletje po prvi svetovni vojni, zlasti v

letih 1924-1930. Komaj so se vživeli v nove razmere, ko je tudi Kanado zadela gospodarska kriza. Predvsem so to bili Ukrajinci, Poljaki, Madžari, Avstrijci in veliko Hrvatov in Hercegovcev, le tu in tam kak Slovenec.

Tako se je nas, ki smo prišli po drugi svetovni vojni, prijelo ime: novonaseljenci. Staronaseljenci so se po minuli svetovni gospodarski krizi z garanjem in štedenjem že dokopali do lastnih farm in na te smo bili mi poslani obdelovat sladko pesnata polja, po okoliških naseljih izven Lethbridga.

Kako si se vžival v nove razmere je bilo predvsem odvisno od farmerjev, ki so bili različnih narodnosti in navad in so z ljudmi različno postopali. V glavnem so bili znosni, vsaj naš kvartet je dobil za gospodarja kar prijeten ukrajinski par.

In delo s sladkorno peso? Če že koga vprašujete o tem, meni z vprašanji prizanesite, pa bomo še naprej prijatelji! Po delavni obvezi si je za zimo vsak poiskal kakršnokoli delo. Če je imel srečo je delo, vsaj začasno, našel. Doma so nam zatrjevali, da »Bog Kranjca ne zapusti«. In res nam je nekaterim uspelo najti delo na žele-

znici. Ker so kanadske zime vsaj takrat bile dobro zasnežene, nas je skupina Slovencev našla nekajmesečno delo; štiri mesece vkup smo na postajah kidali sneg, včasih bili poslani na odmetavanje snega iz snežnimi zameti zasutih prog.

Nekako cigansko življenje torej, kjer nam je bil dom malo bolje popravljen živinski vagon s pogradi in velikansko pečjo sredi vagona. In tista zima je bila ena najmrzlejših, odkar smo v Kanadi. Šest tednov je bilo mraza med 20° in 35° F pod ničlo! Pa je tudi tista zima prekolovratila v lepo pomlad, zapustili smo železnico in v Lethbridgu poiskali delo. Večina je našla delo pri gradbenih podjetjih in v njih vztrajala vse doslej. Le redki so bili večji kake obrti od doma. Vsi smo se s pridnostjo in trdim delom postavili na noge, kupili ali gradili lastne domove. Nekateri bolj podjetni celo več.

Vsi niso vzdržali tod, po nekaj letih so se cele družine preselile v Toronto, kjer se je zbralo v nekaj letih več tisoč Slovencev, o katerih pa itak vsi vemo, kako in kaj. Delavni so, in Toronto je postalo kulturno in duhovno središče nekdanje begunske raje.

Zdaj že tod rojeni nov slovensko-kanadski rod tj. naši otroci hodijo lastna pota. Večina je doštudirala in si ustvarja lastne družine in spretno utira nova, uspešna pota. Moja stajinja »garda« je spregla, smo pa menda kar pripravi varuhi tj. po novem »babysitterji«. Nekateri so že kar »izprašani« v tem koristnem poklicu.

Ko gledam nazaj preko teh 35 tbd prehojenih poti, moram biti odkrit in ponovno pribiti, da nas je Bog pripeljal v žegnano deželo. Kanada nam je dala debel in pomazan kos kruha, svobodo, mir in novo domovino. To omenjam v iskreno zahvalo in zlasti zato, ker, ko smo se odločali in prijavljali, kam bi radi odšli iz taborišč, so nam Kanado odsvetovali. Vem, kako je ženi in meni ugleden slovenski politik poleg taboriščnih vodij dopovedoval, da v Kanadi je slabo in bomo tam samo brezpravni sužnji. Seve se je vse to dogajalo radi nepoučenosti našega slovenskega vodstva. Kot pa sem razbral preko minulih desetletij s poročil, smo od vseh skupin, ki so odšle v svet z begunsko culo, vprav v Kanadi naleteli še na najboljše razmere in možnosti. Bil pa je vsakdo takrat kot danes »vsak sam svoje sreče kovač«!

Vsako leto dobimo Albertičani vsaj dva misijonska obiska. Na jesen v adventnem in spomlad v postnem času. To (dalje na str. 6)

Kot oreh – v trdo sem zaprt lupino, da v sebi plod bi ohranil nedotaknjen, da v domovino svojo bi ostal zamaknjen, in z njo trpel bi isto bolečino.

S klavdom ne bo razbila moja se lupina, a srpom ne boste želi plodno klasje, dokler rdeča zvezda bo dušila naroda soglasje, da Slovenija je naša skupna domovina!

Posebne vrste sodni proces na Koroškem

CLEVELAND, O. - Dr. Valentin Inzko in dr. Ernst Waldstein, dva prijatelja, ki sta znana ne samo na slovenskem Koroškem, marveč tudi drugod po Avstriji in še prek njenih meja, ki sta »apostola sprave« med obema narodnostnima skupinama na Koroškem, in ki sta kot taka predsednika »Nemško-slovenskega koordinacijskega odbora« krške (celovške) škofije, sta tačas v Celovcu na zatožni klopi. Koroški Heimatdienst ju toži zaradi njunega stališča v zvezi z vprašanjem dvojezičnega šolstva.

Dr. Waldstein in dr. Inzko sta že za škofijsko sinodo pred dobrimi 12 leti pripravila diskusijski osnutek o možnih in konkretnih modelih in korakih k plodnemu sožitju Nemcev in Slovencev v koroški Cerkvi.

Z dokumentacijsko izdajo »Gemeinsames Kärnten - Skupna Koroška« in z nekaterimi znanstvenimi simpoziji sta dalje orala trdo ledino in rahlala tla za boljše sožitje med slovensko- in nemškogovorečimi Korošci.

Dvorni svetnik dr. Valentin Inzko in dr. Ernst Waldstein pa sta sedaj morala na zatožno klop, ker sta v svojem stališču v obeh škofijskih verskih listih razkrinkala vloženo ljudsko zahtevo po spreminjanju manjšinske šolske ureditve, ki je že do sedaj krivično omejevala možnosti učenja slovenščine, materinega jezika mnogih slovenskih koroških deželanov.

Kako je prišlo do sodnega procesa? Dr. Waldstein in dr. Inzko sta v *Kärntner Kirchenzeitung* in v *Nedelji* (Glej št. 10 od 4. marca 1984!) zavzela pregledno in strnjeno stališče do vprašanja dvojezičnega šolstva. V izjavi sta najprej nakazala izhodišče, na katerem stoni trenutni položaj, nato politične intervencije, argumente zagovornikov spremembe manjšinskošolskega zakona, v četrti točki pa naštevata argumente, ki govore proti spremembi zakona in ki so, kot se je izkazalo v začetku procesa, povod za tožbo. Dr. Waldstein: »Midva sva artikulirala (povedala), kar ljudje na Koroškem občutijo.«

V njuni izjavi je dalje med drugim rečeno, da argumenta-

cija loči duhove glede na to, ali naj se manjšinski problem v Avstriji reši z izginitvijo Slovencev ali pa z njihovo enakovredno integracijo v avstrijsko državno skupnost.

Če bodo v obvezni šoli na južnem Koroškem ločili sicer v vaseh skupaj živeče otroke, bo to vplivalo na krepitev mišljenja »različnosti« ljudi: naslednji korak za »drugačnost« starejšim ljudem še zveni v ušesih! (Sodnik: »To je očitek, ki zveni po nacizmu, ki ga pri nas ni, ker je od leta 1945 prepovedan!«)

Ločitev šol v take za »Nemce« in take za »Slovence« je politika apartheida, ločitev po rasah, ki stremi po tem, neko šteto manjšino zaznamovati kot manjvredno.

V petek, 30. marca, se je na okrajnem sodišču v Celovcu začel v eni izmed najmanjših sob sodni postopek, ki je doslej brez primere (Sodnik dr. Kaiser: »Še nikoli nisem imel kakšnega procesa proti cerkvenemu listu!«).

Kot pri vsakem postopku proti razžaljenju časti, je tudi tu bil najprej poizkus pobotanja. Sodnik jima je pobotanje priporočal z argumentom, češ, da Heimatdienst še ni izgubil kakšnega podobnega procesa. Kot kristjana sta bila dr. Inzko in dr. Waldstein pripravljena storiti prvi korak in sta izjavila, da s svojo izjavo nista nameravala nikogar žaliti. Dr. Feldnerju, predsedniku Heimatdiensta, pa to ni zadostovalo; zahteval je, da preključeta sporne pasaje.

Dr. Inzko je nato nakazal ozadje, ob katerem je nastala izjava. Govoril je o šoku, ki je nastal zaradi novega napada na dvojezičnost, nato pa dodal: »Vse delo Cerkve za spravo je ogroženo!« in še: »Stojiva za svojo izjavo!« Dr. Waldstein pa je še pripomnil, da se stališče Koordinacijskega odbora ne nanaša samo na »ljudsko zahtevo« Heimatdiensta, temveč tudi na zahteve, ki jih že vsa leta zastopa ta organizacija.

S tem je bila prva obravnava končana in proces se bo nadaljeval z »dokaznim postopkom«.

V zvezi z gornjim poročilom naj bo tu dodano še naslednje:

(dalje na str. 6)

Na »Pohod« za Starostni dom...

Trkamo na srca bratov in sester, da z dobrim namenom, finančno in moralno prispevajo v gradbeni sklad slovenskega starostnega doma, DOM LIPA.

Graditev starostnega doma je zadeva vseh Slovencev. Naprošamo posameznike, skupine, društva in ustanove, da sodelujejo pri tej nabiralni akciji.

DOM LIPA je mnogim že danes resnično potreben. V okrilju te ustanove bomo Slovenci našli kraj miru in počitka ob zatonu svojega življenja.

Ako ste pripravljeni sodelovati, Vas naprošamo, da za informacije telefonirate navedenim osebam. Sodelujete lahko tako, da se pridružite športnemu priходу (ki bo 20. maja 1984) ali ga podprete kot SPONZOR, da bi drugi hodili v Vašem imenu. Zbrani prispevki tega športnega pohoda grede v gradbeni sklad starostnega doma. Ta denarna pomoč je oproščena davkov, zato lahko prejmete potrdilo za INCOME TAX.

Ko boste pobirali obljubljeni denar svojih sponzorjev, jim povejte razdaljo, ki jo nameravate prehoditi, zapišite ime, naslov, telefonsko številko in vsoto, darovano za vsak kilometer.

Skupni prihod udeležencev v lovski dom in slovesen sprejem bo ob 3h popoldan in sicer 20. maja 1984. Za to priliko bo igral orkester ISKRE. Slavje se bo nadaljevalo s piknikom. Kuhinja in bar bosta dobro oskrbljena.

Naj nam ta tretji slovenski WALK—A—THON nakaže pot, usmeri skupne moči, pokaže velikodušnost in zavest Slovencev za humanitarno ustanovo, ki bo slednjic le naša, nam in našim v korist — Slovenski starostni dom.

DOM LIPA

Kaj več Vam morejò povedati:

Lojze Babič	255-9328	Mark Žižek	759-2753
Cveta Arhar	493-8380	Miro Petrič	274-6737
Marija Šibenik	444-7205	Fränk Jaržovič	622-6655
Anica Resnik	767-2519	Albin Lampič	274-9744
Anica Besko	239-4066	John Adamič ml.	274-6930
Vera Glac	621-0403	Miro Rak	Bus. 255-4429
Frank Kus	231-5180		Res. 477-6540
Agata Žoldož	224-2777		

KOLENDAR PRIREDITEV

V »Kalendar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

MAJ

6. — Pevski zbor Planina, Maple Hts., O., priredi koncert v Slovenskem domu na Maple Hts. Začetek ob 4. pop.

Ameriška Domovina druži Slovence po vsem svetu

12. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 7. uri zvečer.

13. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi Materinsko proslavo v šolski dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

18. — Letna seja Slovenskega doma za ostarele. Začetek ob 7.30 zvečer v spodnji dvorani SDD na 15335 Waterloo Rd.

19. — Mladi harmonikarji prirede koncert v šolski dvorani pri Sv. Vidu ob 7. uri zvečer. Za ples igra ansambel Jasmin.

20. — Slovenian National Art Guild priredi razstavo in prodajo umetniških del v SDD na Recher Ave. in sicer od 12. do 6. zv. Vstopnine ni.

20. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Materinsko proslavo.

26. — Pevski zbor Korotan priredi pomladanski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Po koncertu igra orkester Veseli Slovenci.

27. — Društvo SPB Cleveland obhaja slovenski spominski dan za vse žrtve vojske in komunistične revolucije s sv. mašo ob 11.30 pri Lurški votlini na Chardon Rd.

28. S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Spominski dan proslavo.

JUNIJ

3. Otvoritev Slovenske pristave.

16. in 17. — Tabor DSPB Cleveland poda spominsko proslavo za vse pobite slovenske domobrance, četnike in vse žrtve komunistične revolucije, na Orlovem vrhu Slovenske pristave.

24. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

24. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi prvi piknik v Triglavskem parku.

30. — Slomškov krožek priredi romanje v Lemont.

JULIJ

8. — Misijonska Znamkarska Akcija ima piknik na Slovenski pristavi.

13., 14. in 15. — Poletni festival pri Sv. Vidu.

22. — M.Z.A. krožek, Milwaukee, Wis. priredi misijonski piknik v Triglavskem parku.

29. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

12. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi. Igra Toni Klepec orkester.

12. — Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. priredi kulturni program ob 70-letnici ustanovitve.

19. — ADZ priredi »Družinski dan« na svojem letovišču v LeRoyju, Ohio.

19. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

15. — Slovenska folklorna skupina Kres priredi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

16. — Oltarno društvo fare Sv. Vida priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu.

16. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

23. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

23. — Slovenska folklorna skupina Kres ponovi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

29. in 30. — Ohijska KSKJ federacija praznuje 90. obletnice ustanovitve KSKJ, v avditoriju pri Sv. Vidu.

30. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatev v Triglavskem parku.

OKTOBER

6. — Fantje na vasi priredijo 7. letni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 7. uri. Za ples igra Alpski sekstet.

13. — Klub upokojencev v Nevburgu-Maple Hts. priredi večerjo in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80. St. Igra Ed Buehner orkester.

20. — Tabor DSPB Cleveland prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.. Za zabavo in ples igra orkester Veseli Slovenci.

20. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

ODMEVI S PRERIJE

(nadaljevanje s 5. str.)

pot nas je obiskal misijonar, simpatičen gospod Tine Batič, star znanec Alberte, misijonar mladega kova, nove generacije, ki pa je vse nas res pritegnil. Zadnjič nas je obiskal lani, ko je vodil julijsko romanje v Cochano, kake pol ure višje od Calgaryja.

Radi časovne stiske in obširnega misijonskega območja se je med nami utegnil zadržati samo en dan, spovedoval je, med mašo odlično pridigal. Po večerni pobožnosti smo se kot navadno zbrali na sestanku v dvorani na prigrizek in kratko srečanje z misijonarjem in pomenek z njim. Pokazal nam je tudi precej posnetkov iz Jeruzalema, kamor namerava jo romati prihodnje leto Slovenci. Na to romanje je seve povabil tudi našo srenjo.

G. Tineta smo vsakokrat res veseli, saj nam prinese resno sproščenost in ure slovenske domačnosti. Član naše srenje mu je izrekel dobrodošli pozdrav, naše sožalje ob izgubi staršev in zahvalo za misijonski obisk, da smo lahko v slovenskem jeziku izpolnili velikonočno spovedno dolžnost.

Okusen prigrizek in pijačo so topot preskrbele naše vrle prekmurske gospodinje in z njim radodarno postregle.

Sorojaka France in Cilka Kaplan sta marca meseca odražala na obisk v daljno Argentino, kjer je poročena njuna hčerka Elizabeta. Ne vesta kaj prida veselega povedati z obiska, gospodarske težave tam so res velike, velika draginja in stalno napihovana inflacija. Zavoženo gospodarstvo

Dopisujte v Ameriško Domovino, sporočajte o rojaki v svojih naselbinah!

21. — Občni zbor Slovenske pristave.

28. — Slomškov krožek priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 popoldne.

NOVEMBER

3. — Štajerski klub priredi veselo Martinovanje v dvorani sv. Vida. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — Belokranjski klub priredi Martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — Pevski zbor Jadran priredi svoj jesenski koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

11. — Slovenski šoli pri Sv. Vidu in pri Mariji Vnebovzeti se spominjata 25. obletnice smrti dr. Gregorija Rožmana.

16., 17. in 18. — Novemberfest pri Sv. Vidu.

pa se počasi spravlja v red in bo izboljšanje tudi tam. Bogata in prostrana dežela ju ni

Nadškof Šuštar pridigar na velikem molitvenem slavlju na Dunaju

CLEVELAND, O. - V torek, 10. aprila, zvečer je bilo na Dunaju pri tako imenovanem papeževem križu na Trgu junakov (Heldenplatz) zaključno molitveno slavlje, ki je potekalo pod geslom »Živeti iz moči križa«. Povod za to molitveno slavlje je bilo iztekajoče se sveto leto, katerega je bil oklical ob 1950-letnici Jezusove smrti sv. oče Janez Pavel II. Glede na to, da je imel pri omenjenem slavlju pridigo ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, poroča o omenjenem molitvenem slavlju tudi naš list, saj izpričuje slavlje, kako velik je ugled dr. Šuštarja tudi izven meja njegove ožje domovine.

Zaključno molitveno slavlje je vodil dunajski kardinal Koenig. Slavja se je udeležilo veliko vernikov, med temi tudi sedanji avstrijski zvezni predsednik dr. Rudolf Kirschlager. Prisotni so bili vsi avstrijski škofje, ki so se bili mudili na Dunaju zaradi zasedanja avstrijske škofovske konference, katere se je udeležil še nadškof Šuštar in sicer kot gost-delegat jugoslovanske škofovske konference.

Kot je uvodno pojasnil kardinal Koenig, so se avstrijski

Posebne vrste sodni proces na Koroškem

(nadaljevanje s 5. str.)

»Dr. Vospernik, ravnatelj celovške Gimnazije za Slovence, katerega Heimatdienst ravno tako toži, je zahteval, da njegov proces prelože s Koroške, ker zaradi trenutnega položaja v tej deželi ni pričakovati objektivne obravnave.

Poročilo je povzeto po tozadavnem poročilu v celovški *Nedelji*, št. 15, 8. aprila 1984.

J.S.

preveč navdušila, po znanem reku: »Povsod lepo, doma pa najlepše!«

Vse najboljše vam želi
kanadski stric

Pak

verniki hoteli v letošnjem spokornem času zlasti poglobiti v pomen križa za kristjane ter se ob tem posebej še spomniti slovitih evropskih večernic, ki jih je bil opravil sv. oče ob lanskem katoliškem shodu na Dunaju.

Ljubljanski nadškof dr. Šuštar, ki ga je bil kardinal Koenig uvodno posebno pozdravil, je v svoji pridigi razlagal geslo molitvene ure. Tema »Živeti iz moči križa« je bila dajala lani papeževemu govoru pečat pri imenovanjih dunajskih evropskih večernicah. Nadškof Šuštar je zbrane vernike v svoji pridigi pozval, naj iz moči križa drug drugega ljubijo in premagujejo sovrštvo in maščevalnost.

Vsakemu porazu je treba proti postaviti upanje. V pravi solidarnosti naj se kristjani zavzemajo za svoje soljudi ter poskušajo skupaj z drugimi nositi križ in premagati vse ločilne meje. Nadškof je poudaril, da križa ne smemo videti brez križanega Jezusa Kristusa, ker sicer križ ne bo »znamenje odrešenja, upanja in življenja, ne bo vir moči.«

(Naše poročilo je prirejeno po poročilu v celovški *Nedelji*, št. 17/18, od 22. aprila 1984.)

J.S.

Anton M. Lavriša
ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public
18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

Za zanesljivost in stvarnost cen
pri »kupovanju« ali prodaji
Vašega rabljenega avtomobila
se Vam priporoča
slovenski rojak

Frank Tominc lastnik
CITY MOTORS

5413 St. Clair Ave.

tel. 881-2388

Zakaj polovične informacije o Sloveniji?

Zadnja leta, ko so gospodarski problemi, s katerimi se spopada jugoslovanska družba, iz leta v leto težavnejši, je opaziti tudi vedno odkritejši napadi na sorazmerno razvito Slovenijo s strani ekonomskega zaostalejših delov države. Običajno gre – vsaj doslej – za članke v časopisih teh republik oz. pokrajine Kosovo. Tako je prišlo 30. marca do objave do Slovenije zelo kritičnega članka v vodilnem bosanskem listu *Oslobodjenje*, ki ga je napisal ljubljanski dopisnik tega lista Zoran Odić. Ljubljansko *Delo* je temu članku, ki je imel naslov »Kako je *Tribuna* (ljublanski študentski list, op. ur.) pokopala Jugoslavijo«, odgovoril točka za točko v članku, ki ga je napisal novinar Branko Podobnik. Vsebina obeh člankov je zanimiva in marsikaj povej, zato ju posredujemo tudi našim bralcem. Ur. AD.

Začnemo z Odićevim člankom:

Časopis ljubljanskih študentov *Tribuna* je v zadnji številki naredil iz prve in zadnje strani velikega formata osmrtnico Jugoslaviji. Na prvi strani v črnem okviru sporoča »žalostno vest«, da je pokojna »predvsem zaradi zahtev po doslednem izpolnjevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, ne pa zaradi pogojev, ki smo jih sprejeli pri pogajanjih z mednarodnim denarnim skladom...«. Na zadnji strani pa je s črno silhueto zemljevida Jugoslavije v črnem okviru objavljena zahvala: »vsem dobrim ljudem, ki so jo poznali, naj ostane v lepem spominu«, s podpisom – »vsi njeni«.

Vloga pogrebca

Tako so študentje univerze Edvard Kardelj v Ljubljani v svojem časopisu komentirali vest o uspešno končanih pogajanjih med jugoslovansko oziroma vlado pravkar umrle Jugoslavije in predstavniki mednarodnega denarnega sklada; a ta pogajanja so, kot tudi sprejeti pogoji, vsaj tako navajajo vse uradne izjave, v skladu z uresničevanjem dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, glede posameznih stvari pa so celo milejši, kot je definirano v dolgoročnem programu.

Ugotovitev: rodna vlada, sestavljena iz predstavnikov vseh jugoslovanskih republik in pokrajin, je pokopala svojo državo, v katere imenu nastopa, nihče od 22 milijonov in še nekaj Jugoslovancev pa ni imel poguma, da bi se ji uprl, razen študentskega časopisa ljubljanske univerze, a tudi to samo v vlogi pogrebca.

Kaže, da so se – težko bi dejali, ali študentje ljubljanske univerze, prav gotovo pa tisti, ki pišejo v njihovem imenu – več zadnjih let spravljali na Jugoslavijo, kot da bi se jim zdelo nečesa kriva in kot da jih z nečim moti. To potrjujejo lanska odločitev, da ne bodo

sinonim primitivizma in umazanije ter vsega slabega. Vse to za sodišče ni bilo »kaznivo dejanje«, takšno ravnanje pa se še naprej stopnjuje, o čemer priča vse, kar se dogaja. Seveda so še drugačni primeri, kot je na primer pisanje v zadnjih treh številkah tednika *Teleks*, ki je vložil izredno veliko raziskovalnega truda, da bi pojasnil razmere, v kakršnih žive ti »gastarbeiterji z juga«, vendar temu le malokdo posveča pozornost.

To ne dokazuje ne demokracije ne pripravljenosti, da bi se vsaj malo potrudili urediti probleme. Ob takšnem odnosu se problemi zgolj zaostčujejo. Najbolj se zaostčujejo, če se nekateri, ne glede na to, kako se imenujejo, ali *Tribuna*, *Nova revija* ali kako drugače, oddaljujejo od Jugoslavije, ker je po njihovem za vse kriva, in gledajo nanjo kot na nekaj zunaj sebe. Kot da ne bi razumeli, da s tem ne postavljajo sebe samo zunaj Jugoslavije in zunaj Slovenije, kar namenoma poudarjamo, saj ravnajo, kot da bi bil en pol Slovenija, drugi pa Jugoslavija oziroma druge republike in pokrajini. S tem je morda bolj jasno, zakaj so proti samoupravljanju, proti združevanju dela in sredstev (vse gre na jug), proti vsemu, razen proti sebi.

Vse to je pisal Zoran Odić v vodilnem sarajevskim listu. In kako so pri ljubljanskem *Delu* reagirali? Sledi članek Branka Podobnika:

Tako *Oslobodjenje*, glasilo RK SZDL BiH (ako se zanimate: Republiški komite Socialistične zveze delovnega ljudstva Bosne in Hercegovine. Op. ur. AD). Ob branju prispevka se kljub upravičenosti kritike, ki jo avtor namenja nesprejemljivi »politično-likovni« potezi uredništva študentskega lista, vendarle zastavlja vprašanje o dobronamernosti celotnega članka. Kajti primeri, tako kot so navedeni v članku, bistveno vplivajo na to, da dobi bralec o političnem položaju v SR Sloveniji povsem popačen vtis.

Avtorjeve trditve so namreč grajene predvsem na domnevah in torej niso plod preverjenih dejstev. Povsem drugače bi bilo, če bi jih obdelal posamično, z vseh strani, saj bi bila slika le tako lahko objektivna. Vedelo bi se, na primer, da se ljubljanski študentje niso udeležili študentskih tekmovanj zaradi pomanjkanja denarja in da je bil sklep univerzitetne konference ZSMS (Zveza socialistične mladine, Slovenije, op. ur. AD), »da ne bodo šli na zaključno prireditev letošnjega dneva mladosti v Beograd«, le pogojni. In sicer, da ne bodo šli le v primeru, če bo obveljal prvi predlog scenarija in dodali, da se je treba privedati, da bi ga spremenili. To se je tudi zgodilo, ko je vodstvo ZSMJ v Mostarju prvotni scenarij zavrnilo. (Tudi o tej zadevi bomo poročali, na koncu tega članka. Op. ur. AD).

Vedelo bi se tudi, da ni res, da v Sloveniji nihče ne reagira na slabosti, da se vse tiho odobrava ali vsaj javno ne kritizira. Tudi na nesprejemljivo ravnanje uredništva *Tribune* so takoj reagirali na seji komisije za agitacijo in propagando pri predsedstvu CK ZKS. Javno tožilstvo pa je zoper avtorja kritiziranega prispevka v *Tribuni* vložilo obtožni predlog zaradi kaznivega dejanja žalitve SFRJ.

Ob primeru oprostitev dveh obtoženih za fašistične izgrede, s katerim se hoče v članku potencirati nevzdržne razmere v SR Sloveniji, zlasti odnos do pripadnikov drugih narodov in narodnosti, je mogoče še posebej podvomiti o dobronamernosti tistih, ki tako pisanje objavljajo. Očitno se za prave razloge za izrek oprostilne sodbe niso pozanimali. Če bi se, bi zvedeli, da je bila oprostilna sodba izrečena zaradi pomanjkanja dokazov, ne pa zaradi tega, ker sodišče dejanj, za katera sta bila obtožena, ne bi smatralo za kazniva. Med drugim je bilo zaslišanih 22 prič, med katerimi jih je bilo več iz drugih republik, priče pa obtožb niso potrdile. Iz pisanja *Oslobodjenja* pa bi bralec lahko celo sklepal, da se v SR Sloveniji politično in sodno tolerira sovražno delovanje zoper temelje naše družbene ureditve.

Z naštevanjem »primerov« je tako članek zbudil vtis, kot da je v SR Sloveniji vse narobe, da politika in sodstvo pravzaprav tiho pristajata na najrazličnejše obarvana dejanja, katerih skupni cilj je slabitev Jugoslavije – samoupravne, socialistične, federativne, neuvrščene.

Upoštevaajoč pogoste stike in vse boljše sodelovanje družbenopolitičnih organizacij, skupščinskih teles, gospodarskih zbornic, zlasti pa gospodarstva samega iz Slovenije in BiH, v katerih se stalno poudarja obojestransko odločnost po še tesnejšem sodelovanju, ki je zlasti pri združevanju dela in denarja med gospodarstvi obeh republik doseglo velike uspehe, se še dodatno zastavlja vprašanje o namenih takega pisanja osrednjega lista v Bosni in Hercegovini.

Predvsem pa: kakor je točno, da omenjeni članek povsem upravičeno kritizira *Tribuno*, ki je »pokopala Jugoslavijo«, je točno tudi to, da navajanje polovičnih informacij, ki so zato v bistvu dez-

formacije, ne prispeva k trdnosti, marveč lahko spodbuja le nezaupanje in s tem rahlja vezi med posameznimi deli Jugoslavije.

Pripomniti tu velja, da je B. Podobnik urednik *Dela* za no-tranjo politiko.

O spornem scenariju sklepne prireditve ob »dnevu mladosti«

Pretekli mesec je razburilo duhove v SFRJ predlog scenarija sklepne prireditve ob dnevu mladosti, ki ga praznujejo vsako leto. Ko je bil še živ, je Tito vsako leto prejel tako imenovano »stafeto mladosti« od nekega mladincev potem, ko so to stafeto nosili drugi mladinci po vseh republikah in pokrajinah SFRJ. Organizirali so tudi sklepno prireditev ob tej priliki. To navado obdržujejo tudi po Titovi smrti.

Letos so organizatorji odobrili scenarij za sklepno prireditev, ki so jo bili predlagali mladinci iz Zagreba. Takoj potem so nastale politične težave. Zakaj? Zagrebški mladinci so predlagali med drugim, da bi v stadionu, kjer bo prireditev, prikazali napad na Drvar med drugo svetovno vojno, ko so Nemci skušali ujeti oz. ubiti Tita in osrednjo partizansko vodstvo. Ta napad pa naj bi prikazali s skoki padalcev na stadion, nanj pa naj bi pri tej točki zapeljal še tank. Poleg tega naj bi imeli igralca, ki bi predstavljali Tita, ta pa naj bi še publikli na stadionu delil čokoladne bonbone. Dalje so predlagali, naj bi na stadionu postavili tirnice, po katerih naj bi se pripe-ljal modri vlak. (S tem vlakom se je namreč po SFRJ in tujini razkošno peljal Tito. Op. ur. AD). Vse to se je zdelo mnogim nesprejemljivo. Nekateri so menili, da bi bili stroški, povezani s takšno prireditvijo v današnjih gospodarskih razmerah v SFRJ neodgovorno visoki, drugi pa so menili, da bi bilo politično nesprejemljivo prikazovanje Tita, ko bi delil »bonbone« publikli. Slovenski mladinci so bili mnenja, poroča *Delo* z dne 12. marca, da je bil predlog »sol-zav, kičast in tudi idejno vprašljiv.«

Nastal je torej velik vik in krik, končno pa je bil predlog precej spremenjen in to v smer varčevanja s stroški.

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
3 till 4 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

FUNERAL HOME

Dostojanstvena postrežba po zmerni ceni

Jedilne in družabne sobe na razpolago

28890 Chardon Rd., Willoughby Hills
(1 Block East of Bishop Rd.)

585-5100

Susan Zak Cosic - Funeral Director

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Zgodovino njegovega življenja sem bral pred sestankom, da bi tolikanj obrekovanega državnika bolj razumel. Star je bil tedaj 77 let – dočakal jih je 90. Vse življenje se je boril in trpel za svoj narod. Dokončavši šolo ameriških metodističnih misijonarjev je ustanovil Zvezo za osvoboditev Koreje. Japonci so organizacijo razpustili in prepovedali, njega pa držali v zaporu sedem let.

Odšel je v Združene države, študiral politične vede pod slavnim profesorjem Wilsonom (poznejšim ameriškim predsednikom), prejel doktorat in se vrnil domov. Japonci so ga spet zasačili, da je podtalno organiziral svoje ljudi za vstajo in neodvisno republiko. To pot jim je utekel in se spet napotil v Ameriko.

V izgnanstvu med svetovni vojna je brez prestanka agitiral za osvoboditev svojega naroda, ki ga je leta 1945 navdušeno sprejel in ga med leti 1948 in 1960 štirikrat izbral za predsednika. Upokojen je umrl na Havajskem otočju, star devetdeset let.

Da je bil predvsem velik idealist, mi je bilo očito iz njegovih opazk o profesorju Wilsonu. »Samoodločba narodov je vzvišen ideal,« je med razgovori pripomnil dr. Rhee. »Vsak civiliziran in zaveden narod si želi te osnovne prostosti, toda moj profesor, predsednik Wilson, je bil v svoji dobi le glasnik človekoljubja. Sebični državniki Evrope so poteptali njegove ideale, kakor hitro ameriške pomoči niso več potrebovali. In to se ponavlja po drugi svetovni vojni. Ideali se ne priznavajo kot osnovna načela za odnošaje med narodi.« Približno tako se je izražal, obenem pa izjemno omenjal Združene države. Dejal je, da se ameriška vera in zaupanje v samoodločbo mora gojiti povsod v blagor človeštva.

Dr. Rhee je nedvomno predstavljal simbol v boju Korejcev proti Japoncem in nato proti severnemu komunizmu pod ruskim vodstvom. Pod njegovim vodstvom se je narod zedinil v odporu proti nasprotniku. Celo lastni pristaši pa so ga obtoževali, da pri vsej učenosti ne zna vladati in kot voditelj razvijati politične ustanove, potrebne za bodočnost republike. Preveč verjame vase in v svojo lastno moč in uvidevnost, so se pritoževali.

Trdna vera v lastno moč in sposobnost je nedvomno koristila njemu in deželi v stiski

ko je bilo absolutno vodstvo potrebno. Toda Rhee si ni mogel misliti, da bi se neodvisna Koreja obnovila brez njegovega vodstva. Njegova vlada je bila vlada ene osebe, njega samega, ki ni dal priložnosti drugim razviti se do stopnje vladanja.

Poleg tega Rhee pred izvolitvijo za predsednika ni imel nikakihkušenj v vladanju ali politični upravi. To bi se lahko reklo z ozirom na vse Korejce: Japonci jim niso dovoljevali vladnih služb.

Odsoten iz domovine od leta 1912 do 1945, se je vrnil z mislijo, da je on edini poklican in sposoben postati vladar neodvisne republike. Privedel je s seboj kot pomočnike ljudi, ki so v zdomstvu z njim sodelovali 33 let in so mu bili brezpogojno vdani. Nekateri med temi so bili kot povsem nesposobni odpuščeni, a tudi drugi, ki so dosegli važna vladna mesta, niso bili uspešni pod njegovim absolutizmom. Ker ni umel razviti vodstva, je bila uprava države nezadostna in pogosto okrutna, a brez njegove vednosti.

Major Root je bil odgovoren za uradne stike z nekaterimi oddelki korejske vlade začasno v Pusanu, kamor so me vodili opravki. Ker je imel dogovorjen sestanek, da me predstavi predsedniku, me je nestrpnost pričakoval. Bile so naloge, katerih ni hotel rešiti na svojo odgovornost.

Z uradi korejske vlade je hotel urediti sporna vprašanja glede vojnih ujetnikov, sodelovanja z njih varnostno službo in posameznikov, ki so bili pred tedanjim prekim sodom. Njegov dom, nedaleč od obrežja, kjer so ribiške luke z greznicami potokov najbolj smrdele, je služil kot urad in stanovanje obenem.

Prinesel sem mu pošto, ki je prišla zanj v Tokio. Še bolj se je veselil obiska zaradi družine. Živahen korenjak v poznih tridesetih letih ni bil prezaposlen s službo. Ameriški kolegi iz armade so se odselili s četami na sever, diplomati so ostali, a s temi *cookie pushers* (piškotarji), ko jih je zbadljivo imenoval, ni imel družabnih stikov. V Pusanu je torej prodajal dolgočasje in moj obisk naj bi obenem služil, da ga prežene.

O Belčku je bilo moje prvo vprašanje, še predno sva stopila v hišo. »Ravno sem ga zaklenil,« je rekel major.

»Zaklenil? Kaj psa zaklepaš? Kam?«

»V ptičnico. V ozadju je velika ptičnica. V hiši zanj ni primerne prostora.«

Presenečen nisem takoj vpraševal, zakaj psa zaklepa, če se je mogoče preveč razvadil ali podivjal. Bernardinca še ne tri mesece starega sem bil dal majorju v Tokiu pred štirimi meseci, ko je odhajal na Korejo. Izročila mi ga je uslužbenka v poslaništvu, ko je morala nenadno odpotovati v ZDA. Major se je s psičkom igral in je bil zelo vesel, ko sem mu rekel, da je njegov in naj ga vzame s seboj na Korejo. Povedal sem mu pomen imena Belček in to je obdržal.

Predno sva stopila v hišo, me je peljal proti zadnjemu vhodu. Nestrpnost cviljenje in lajanje je prekinilo razgovor, še predno naju je pes videl. V meter visoki ptičnici je žival divje poskakovala in prosila. Na vratih sta bili dve težki ključavnici.

»Zakaj za vruga zaklepaš ubogega psa? Nikdar bi kaj takega od tebe ne pričakoval.« Nisem mogel zatreti jeze. Pes je bil videti popolnoma dorasel in zacvilil je še huje. Spoznal je govorico in se zaganjal v mrežo, kot da me hoče po svoje pozdraviti.

Major se ni opravičeval, le pojasnil je, da mora psa držati pod ključem. Pasje meso je Korejcem dragocena delikatesa. Če bi Belčka spustil na dvorišče eno samo noč, bi ga takoj zmanjkalo. Za tatove, ki ponoči stikajo po ulicah, bi ograja ne bila ovira.

Ključavnici je odklenil in Belček je kot znorel skočil ven, me po svoje pozdravljal, poskakoval z gobcem do glave, da ga je bilo težko umiriti.

Root mi je pripovedoval o drugih Amerikancih, ki so pripeljali pse s seboj na Korejo. Povsod jim je žival zaradi neopreznost izginila. Tatovi so jih pokradli in prodajali na črni borzi. Meso se je na odprtem trgu tedaj težko dobilo, pasje z najvišjo ceno pa sploh ne. In pes, nadevan z ribjim mesom, mi je rekel major, je na mizi pri razkošnih korejskih pojedinah.

Belčka, ravno odraslega in lepo rejenega, se je v resnici bal izgubiti. Vzel ga je dvakrat na dan izven mesta, da dirja okoli in se razigra. Tisti dan je bil ves večer z nama, pred počitkom pa ga je spet odvedel v ptičnico in zaklenil. Služabniku tega opravka ni zaupal; ključ je obdržal v svojem žepu.

Naslednji dan me je Root po razgovoru o zadevah njegovega urada odpeljal, da si ogledam mesto svoje vrste v dolgi dolini barak med pustim golim gričevjem. Tu je bilo, mi je rekel, več kot stotisoč vojnih ujetnikov. Kraj in okolica, vse je bilo tako pusto in odurno, da sem se nehote spomnil taborišča v Eboli, kjer sem leta 1946 obiskal jugoslovansko ubežno armado.

Razmere ujetnikov na Koreji so bile manj človeške. V Eboli je med barakami stalo kakšno posušeno oljkovo drevo, tu in tam je bilo videti šop zelene trave; tu pa samo kamenje in pesek, smrdeč po človeških odpadkih. Po dolini ob

barakah so zijale dolge, nepokrite jame polne nesnage.

Kitajski ujetniki so v skupinah in posamezni brez cilja in molče taval med barakami in poleg greznic, kot da niso več ljudje, le neme živali, ki ne znajo misliti. Tudi razgovarjali se niso, morebiti zaradi majorjeve in moje navzočnosti. Korejskih paznikov v taborišču ni bilo opaziti; mnogo pa jih je bilo s puškami na rami pri vhodu in ob ograjah.

Nedaleč od vhoda je bil obsežen prostor brez barak. Tu so stali veliki pokriti kamioni s platnenim zastorom od zadaj in stopnicami na vozilo. V teh se je vršilo izpraševanje ujetih oficirjev. Hotel sem videti način izpraševanja, se oprostil od majorja, ki je itak imel opravke v pisarni taborišča, in stopil s kitajskim tolmačem na kamion.

Kamion so preuredili v nekak urad z dvema mizicama;

za vsako je bil sedež za izpraševalca in pred njim tiskani formularji za odgovore in opazke.

Stražnik je privedel na kamion dva mlada kitajska poročnika in jima ukazal postaviti se pred izpraševalca. Mladeniča sta molčala, ko sta uradnika pripravljala papirje. Naenkrat se je tisti, ki je stal bliže, okrenil proti meni, me boječe pogledal v obraz in v trenutku padel na kolena. Zajokal je na ves glas, se mi kleče približal in z obema rokama krčevito objel moji nogi nad stopali. Govoril je hitro proseče, jokal kot otrok. Seveda nisem razumel besede.

»Kaj mu je? Kaj hoče?« sem vprašal tolmača, ki je imel težave, kako prestaviti ploho besede. Drugi poročnik je medtem pokleknil ter se približal mojim nogam, se s prsti dotikal čevljev in prosil.

(se nadaljuje)

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE, JOLIET, ILL 60434

Since 1914...

The Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only.

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba

sv. Družine

Officers

President.....	Joseph J. Konrad
First Vice-President.....	Ronald Zefran
Second Vice-President.....	Anna Jerisha
Secretary.....	Robert M. Kochevar
Treasurer.....	Anton J. Smrekar
Recording Secretary.....	Nancy Osborne
First Trustee.....	Joseph Sinkovec
Second Trustee.....	Frances Kimak
Third Trustee.....	Anthony Tomazin
First Judicial.....	Mary Riola
Second Judicial.....	John Kovas
Third Judicial.....	Frank Toplak
Social Director.....	Mary Lou Golf
Spiritual Director.....	Rev. Lawrence Grom, O.F.M.
Medical Advisor.....	Joseph A. Zalar, M.D.